

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 11.5.2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavaa vähennystä ja korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista yhteisöverotuksessa koskevien sääntöjen vahvistamisesta

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan komissio antoi 18. toukokuuta 2021 tiedonannon 2000-luvun yritysverotuksesta¹ vankan, toimivan ja oikeudenmukaisen verojärjestelmän edistämiseksi EU:ssa. Tiedonannossa esitetään sekä lyhyen että pitkän aikavälin visio siitä, kuinka voidaan tukea Euroopan elpymistä covid-19-pandemiasta ja varmistaa verotulojen riittävyys tulevina vuosina. Vastaavasti EU:n pääomamarkkinaunionia koskevalla toimintasuunnitelmalla² pyritään auttamaan yrityksiä hankkimaan niiden tarvitsemaa pääomaa ja lisäämään niiden omaa pääomaa erityisesti elpymiskauden aikana, jolloin alijäämät ja velat sekä pääomasijoitusten tarve kasvavat. Erityisesti pääomamarkkinaunionin toimella³ kannustetaan yhteisösjoittajia tekemään enemmän pitkäaikaisia sijoituksia ja tukemaan siten yrityssektorin rahoitusrakenteiden tasapainottamista, jotta voidaan edistää EU:n talouden kestäväää ja digitaalista siirtymää. Toimea 4 täydennetään EU:n tason aloitteella, jolla puututaan vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun. Tavoitteena on luoda oikeudenmukainen ja vakaa liiketoimintaympäristö, joka voi edistää kestäväää ja työllistävää kasvua unionissa.

EU:n verojärjestelmät antavat mahdollisuuden vähentää velan korot laskettaessa veron perustetta yhteisöverotusta varten, kun taas oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen liittyvät kustannukset, kuten osingot, eivät yleensä ole vähennyskelpoisia. Tämä verokohtelun epäsymmetria on yksi niistä tekijöistä, joilla suositaan velan käyttöä oman pääoman sijasta investointien rahoittamiseen. Tällä hetkellä ainoastaan kuusi jäsenvaltiota on puuttunut vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun, ja asiaa koskevissa kansallisissa toimenpiteissä on huomattavia eroja. Jollei tähän eriarvoiseen verokohteluun puututa tehokkaasti koko sisämarkkinoilla, EU:n yrityksillä ei edelleenkään ole riittäviä kannustimia valita velkarahoituksen sijasta oman pääoman ehtoista rahoitusta, ja tähän liittyvä verosuunnittelu vääristää yhä sijoitusten ja kasvun jakautumista.

Jotta olisi mahdollista puuttua koordinoitusti vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun sisämarkkinoilla, tässä direktiivissä annetaan säännöt, joiden mukaan oman pääoman lisäyksiin liittyvät nimelliskorot ovat tietyin edellytyksin verovähennyskelpoisia ja joilla rajoitetaan ylimenevien vieraan pääoman menojen verovähennyskelpoisuutta. Direktiiviä sovelletaan kaikkiin verovelvollisiin, jotka ovat yhtiöverovelvollisia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, rahoitusalan yrityksiä lukuun ottamatta. Koska rahoituksen saaminen on yleensä suurempi rasite pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yrityksille), niille ehdotetaan myönnettäväksi korkeampi nimelliskorko.

Tällä ehdotuksella vastataan myös Euroopan parlamentin toiveisiin siitä, että komissio tekisi ehdotuksen vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavasta vähennyksestä, joka sisältäisi tehokkaita veronkierron estäviä säännöksiä, jotta oman

---

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, 2000-luvun yritysverotus, COM(2021) 251 final.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma, COM(2020) 590 final.

³ [Toimi 4 – Yhteisösjoittajien kannustaminen pitkäaikaiseen ja oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen | Euroopan komissio \(europa.eu\)](#)

pääoman ehtoista rahoitusta koskevia vähennyksiä ei käytettäisi uutena välineenä veropohjan rapauttamiseen⁴.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen nykyisten ja mahdollisten tulevien säännösten kanssa**

Tämä direktiivi on osa yritysverotusta koskevaa EU:n strategiaa, jonka tavoitteena on varmistaa, että verojärjestelmä on oikeudenmukainen ja tehokas koko EU:ssa.

Vuonna 2016 hyväksyttiin veron kiertämisen estämistä koskeva direktiivi (ATAD)⁵, jonka tarkoituksena oli varmistaa oikeudenmukaisempi verotusympäristö panemalla jäsenvaltioissa koordinoitusti täytäntöön keskeisiä veronkierron vastaisia toimenpiteitä, jotka johtuivat pääasiassa veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevan kansainvälisen hankkeen toimista. Vaikka veronkierron torjunta ei olekaan tämän ehdotuksen päätarkoitus, se sisältää myös koron vähennysoikeutta rajoittavan säännön. Ottaen huomioon tämän ehdotuksen ja ATAD-direktiivin koron vähennysoikeutta rajoittavan säännön erilaiset tavoitteet näitä kahta korkojen vähennysoikeutta rajoittamista koskevaa sääntöä olisi sovellettava rinnakkain.

Nykyiset EU:n tason verotukselliset välineet eivät kuitenkaan sisällä toimenpiteitä, joilla puututtaisiin vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun sisämarkkinoilla tasapainottamalla vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua koko EU:ssa.

Tämä direktiivi on jatkoa 2000-luvun yritysverotusta koskevalle komission tiedonannolle. Pyrkimyksenä on luoda EU:ssa vankka, toimiva ja oikeudenmukainen verojärjestelmä. Direktiivi perustuu yhteen kyseisessä tiedonannossa ilmoitetuista poliittisista aloitteista. Näin ollen se täydentää useita muita poliittisia aloitteita, joita komissio edistää samanaikaisesti lyhyellä ja pitkällä aikavälillä.

Näihin poliittisiin aloitteisiin kuuluu ehdotus yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT) EU:n yhteisenä yritysverotuksen säännöstönä, joka perustuu yhteisen yhteisöveropohjan keskeisiin piirteisiin ja voittojen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken tietyn kaavan (veropohjan kaavamainen jako) mukaisesti. Vaikka BEFIT-ehdotus on vielä varhaisessa kehitysvaiheessa, näillä kahdella aloitteella edistetään samaa visiota oikeudenmukaisesta, tehokkaasta ja kestävästä liiketoimintaympäristöstä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tällä ehdotuksella edistetään pääomamarkkinaunionia. Pääomamarkkinaunionin keskeisinä tavoitteina on erityisesti antaa EU:n yrityksille paremmat mahdollisuudet saada rahoitusta ja edistää kansallisten pääomamarkkinoiden yhdentymistä todellisiksi sisämarkkinoiksi. Tällä ehdotuksella poistetaan vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoinen verokohtelu. Sen tavoitteena on välttää liiallista riippuvuutta velasta ja edistää yritysten rahoitusrakenteiden tasapainottamista. Tällä tavoin yrityksillä on paremmat mahdollisuudet investoida tulevaisuuteen, mikä tukee kasvua ja innovointia sekä EU:n talouden kilpailukykyä. Se myös parantaa yritysten kykyä selviytyä liiketoimintaympäristössä tapahtuvista odottamattomista muutoksista sekä vähentää maksukyvyttömyysriskiä ja edistää siten rahoitusvakautta.

⁴ Mietintö kansallisten verouudistusten vaikutuksesta EU:n talouteen, (2021/2074(INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_FI.html

⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Välitöntä verotusta koskeva lainsäädäntö kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 115 artiklan soveltamisalaan. Siinä määrätään, että kyseisen artiklan mukaisessa oikeudellisten toimenpiteiden lähentämisessä sovellettava oikeudellinen muoto on direktiivi.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Tässä ehdotuksessa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta. Tämän ehdotuksen aihe on luonteeltaan sellainen, että se vaatii koko sisämarkkinoita varten annettavaa yhteistä aloitetta.

Tämän direktiivin säännösten tavoitteena on puuttua vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun EU:n yrityssektorilla ja luoda yhteinen kehys, joka saatetaan koordinoitusti osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Tällaisia tavoitteita ei voida saavuttaa tyydyttävällä tavalla kunkin jäsenvaltion yksin toteuttamilla toimilla.

Vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoinen verokohtelu johtuu vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannusten erilaisesta kohtelusta verotuksen suhteen, ja se on yritysten yhteinen ongelma kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Tästä huolimatta vain kuusi jäsenvaltiota on toteuttanut verotuksellisia toimenpiteitä vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelujen lähentämiseksi. Vaikka käytännesääntöryhmä (yritysverotus) antaa tällaisia verokannustimia koskevaa ei-sitovaa ohjeistusta⁶, kyseisten kuuden jäsenvaltion kansalliset toimenpiteet poikkeavat toisistaan suunnittelutekijöiden ja veronkierron vastaisten sääntöjen osalta erityisesti, kun otetaan huomioon erilaiset olosuhteet ja erilaiset poliittiset tavoitteet, joihin kussakin jäsenvaltiossa pyritään.

Vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoista verokohtelua vähentävien toimenpiteiden täydellinen puuttuminen 21 jäsenvaltiossa ja toisistaan huomattavasti poikkeavien toimenpiteiden olemassaolo kuudessa muussa jäsenvaltiossa voivat vääristää sisämarkkinoiden toimintaa ja vaikuttaa merkittävästi investointien sijoittautumiseen.

EU:n tason aloite tuottaa myös lisäarvoa verrattuna siihen, mitä useilla erilaisilla kansallisen tason toimilla voitaisiin saavuttaa. EU:n yhtenäinen säännöstö takaa oikeusvarmuuden ja vähentää yrityksille erilaisten säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, kun verovelvollisten on noudatettava yhtenäistä säännöstöä kaikessa toiminnassaan sisämarkkinoilla. EU:n laajuinen säännösten odotetaan myös edistävän kilpailua sisämarkkinoilla, koska sillä varmistetaan, että kaikilla yrityksillä on sijoittautumispaikastaan riippumatta samanlaiset kannustimet asianmukaiseen rahoitukseen.

Sen vuoksi EU:n laajuinen aloite sitovaa lainsäädäntöä koskevan ehdotuksen muodossa on tarpeen, jotta koko EU:ta koskevaan yhteiseen ongelmaan voidaan puuttua koordinoitulla ja tehokkaalla tavalla. EU:n aloitteella estettäisiin mahdolliset porsaanreiät toisistaan poikkeavien kansallisten aloitteiden välillä ja varmistettaisiin, että yritysten ja investointien sijoittautumiseen ei kohdistu kielteisiä vaikutuksia.

• Suhteellisuusperiaate

Suunnitellut toimenpiteet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen sisämarkkinoiden vähimmäissuojan varmistamiseksi. Direktiivissä vahvistetaan säännöt, joissa säädetään koko EU:n ja kaikkien

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

EU:n verovelvollisten osalta oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannusten vähennyskelpoisuudesta, jota täydennetään säännöllä, jolla rajoitetaan vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden korkojen vähennyskelpoisuutta. Direktiivillä varmistetaan myös toimenpiteiden kestävyys jäsenvaltioiden talousarvioiden kannalta yleissäännöllä, joka rajoittaa rahoituskustannusten vähennyskelpoisuutta verovelvollisten veroperusteesta. Koska direktiivillä luodaan yhteinen EU:n laajuinen kehys, se takaa oikeusvarmuuden kaikkialla sisämarkkinoilla ja pienentää säännösten noudattamisesta verovelvollisille aiheutuvia kustannuksia.

Näin ollen direktiivillä varmistetaan vain olennainen koordinointi unionin tasolla direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Edellä esitetyn perusteella ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja se on näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukainen.

- **Toimintatavan valinta**

Kyseessä on ehdotus direktiiviksi, joka on ainoa oikeusperustan (SEUT-sopimuksen 115 artikla) mukainen sääntelytapa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

EU:n lainsäädännössä ei puututa vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun. Näin ollen arvioinnin tekeminen ei ole tarkoituksenmukaista.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Verotuksen ja tulliliiton pääosasto käynnisti 1. heinäkuuta 2021 julkisen kuulemisen mahdollisesta aloitteesta, jolla puututaan vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun. Se sisälsi erilaisia kysymyksiä, joiden tarkoituksena oli muun muassa rajata ongelma ja sen aiheuttajat sekä määrittää EU:n toimien asianmukainen muoto ja mahdollisen toimenpiteen keskeiset piirteet. Kuuleminen päättyi 7. lokakuuta 2021, ja siihen saatiin yhteensä 67 vastausta.

Vastaajina oli 37 elinkeinoelämän järjestöä, jotka edustivat pääasiassa erikokoisia rahoitusorganisaatioita (myös pk-yrityksiä), 12 yritystä/yrittäjäjärjestöä (pääasiassa verokirjanpito- ja rahoituslaitoksia), 3 tiedeyhteisöä ja tutkimuslaitosta, 8 kansalaisjärjestöä tai muunlaisia organisaatiota (pääasiassa kauppakamareita ja pörsejä) ja 7 yksittäistä kansalaista. Suurin osa vastaajista oli Belgiasta (14/67), Saksasta (14/67) tai Ranskasta (12/67).

Kansalaisjärjestöjen ja tiedeyhteisön mielestä yritykset käyttävät velkaa enimmäkseen pienentääkseen verovelvollisuuttaan ja välttääkseen osakkeenomistajien omistuksen laimentumista, kun taas elinkeinoelämän järjestöjen ja yritysten mielestä kyse on välttämättömien rahoituskeinojen löytämisestä.

Suurin osa vastaajista (kaikki tiedeyhteisöjen edustajat, 86 % kansalaisista, 50 % yrityksistä ja 42 % elinkeinoelämän järjestöistä) katsoo, että EU:n aloite, jolla puututaan vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun, olisi hyödyllinen väline, jolla tuettaisiin yritysten elpymistä covid-19-kriisistä ja kannustettaisiin investointeihin oman pääoman ehtoisen rahoituksella siirryttäessä vihreämpään digitaaliseen talouteen luomatta kuitenkaan häiriöitä sisämarkkinoille. Yritykset, kansalaisjärjestöt ja tiedeyhteisön edustajat

ovat vahvasti sitä mieltä, että yrityksiä olisi kannustettava muun muassa verotuksen näkökulmasta käyttämään enemmän omaa pääomaa ja vähemmän velkaa.

Elinkeinoelämän järjestöt, yritykset ja tiedeyhteisön edustajat ovat selvästi samaa mieltä siitä, että tällainen aloite vähentäisi haitallisten verokäytäntöjen hyödyntämismahdollisuuksia sisämarkkinoilla. Huomionarvoista on, että suurin osa vastaajista (71 % yrityksistä, 66 % tiedeyhteisön edustajista, 43 % kansalaisista ja 28 % elinkeinoelämän järjestöistä) katsoo, että EU:n aloite olisi hyödyksi sisämarkkinoilla toimiville yrityksille.

Eri vaihtoehtojen osalta vastaajista suurin osa suhtautuu erittäin kielteisesti mahdollisuuden poistaa korkojen vähennysoikeus kokonaan, ja 75 prosenttia yrityksistä, 72 prosenttia elinkeinoelämän järjestöistä, 71 prosenttia kansalaisista ja 66 prosenttia tiedeyhteisön edustajista pitää sitä kaikkein huonoimpana vaihtoehtona. Enemmistö suhtautuu varsin kielteisesti vaihtoehtoon, jossa korkojen verovähennys korvattaisiin yrityksen rahoituspääomaa koskevalla vähennyksellä. Sen katsoi parhaaksi vaihtoehdoksi vain 16 prosenttia yrityksistä, 14 prosenttia kansalaisista, 5 prosenttia elinkeinoelämän järjestöistä eikä yksikään tiedeyhteisön edustajista. Sitä vastoin suurin osa vastaajista suhtautuu myönteisesti vähennykseen, joka tekee uuden oman pääoman nimelliskorosta vähennyskelpoisen (säilyttäen samalla nykyisen korkovähennyksen). Sitä pitää parhaana vaihtoehtona 66 prosenttia tiedeyhteisön edustajista, 28 prosenttia elinkeinoelämän järjestöistä, 25 prosenttia yrityksistä ja 14 prosenttia kansalaisista. Elinkeinoelämän järjestöt ja yritykset suhtautuvat vieläkin suotuisemmin vaihtoehtoon saada vähennystä oman pääoman osalta, kun taas kansalaisjärjestöt ja tiedeyhteisö suhtautuvat tähän vaihtoehtoon epäluuloisemmin.

Suurin osa vastaajista on vahvasti samaa mieltä siitä, että aloitteeseen olisi sisällytettävä tiukkoja sääntöjä aggressiivisen verosuunnittelun välttämiseksi (71 % kansalaisista, 66 % tiedeyhteisön edustajista, 42 % elinkeinoelämän järjestöistä ja 33 % yrityksistä).

Komissio otti huomioon kuulemisen tulokset suunnitellessaan ehdotustaan. Eri toimintavaihtoehtoista komissio päätyi ehdotukseen, jossa ainoastaan uusi oma pääoma on vähennyskelpoista, eikä se harkitse velan vähennyskelpoisuuden poistamista kokonaisuudessaan. Direktiivi sisältää myös vankan kehyksen väärinkäytösten estämiselle vastaajien toiveiden mukaisesti.

Lisäksi komissio pitää jäsenvaltioiden veronalaisten tulojen suojelua olennaisen tärkeänä kestävän talouden varmistamiseksi ja julkisen talouden suojelemiseksi pandemian jälkeisen elpymisen aikana. Näin ollen komissio ehdottaa, että vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoista verokohtelua lievennetään toimenpiteillä, joilla puututaan sekä oman että vieraan pääoman puoliin, ja yhdistetään uutta omaa pääomaa koskeva vähennys velkakustannusten vähennyskelpoisuutta koskevan rajoituksen kanssa.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Selvittäessään asianmukaisia toimenpiteitä vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoisen verokohtelun estämiseksi komissio hyödynsi niiden jäsenvaltioiden asiantuntemusta, jotka ovat jo ottaneet käyttöön vastaavia toimenpiteitä (Belgia, Portugali, Puola, Kypros, Malta ja Italia). Komissio kävi joidenkin asianomaisten veroviranomaisten kanssa vuoropuhelua veronkierron vastaisesta kehyksestä ja pyrki ymmärtämään paremmin eri toimenpiteiden vaikutuksia kustannusten ja hyötyjen suhteen.

Komissio oli yhteydessä kansallisiin viranomaisiin/virastoihin, elinkeinoelämän järjestöihin ja kansalaisyhteiskunnan ryhmiin, jotka osallistuivat komission asiantuntijaryhmään, veroalan

hyvän hallintotavan, aggressiivisen verosuunnittelun ja kaksinkertaisen verotuksen foorumiin. Komissio kävi keskusteluja myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitean (ETSK) kanssa.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämän aloitteen valmistelemista varten tehtiin vaikutustenarviointi.

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 17. maaliskuuta 2022 tästä ehdotuksesta toimitetusta vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon varauksin. Lausunto sisälsi useita parannusehdotuksia⁷. Vaikutustenarviointia tarkistettiin niiden mukaisesti alla selitetyllä tavalla. Vaikutustenarvioinnissa tutkittiin perusskenaariota eli toimimatta jättämisen lisäksi viittä eri toimintavaihtoehtoa.

Vaihtoehdossa 1 otettaisiin käyttöön yritysten omaa pääomaa koskeva verovähennys ennalta määräämättömäksi ajaksi, ja myös vaihtoehdossa 2 otettaisiin käyttöön vähennys, mutta vain uuden oman pääoman osalta ja kymmenen vuoden ajaksi.

Vaihtoehdossa 3 otettaisiin käyttöön vähennys, joka koskee yrityspääomaa (omaa pääomaa ja velkaa), ja samalla poistettaisiin korkomaksujen nykyinen vähennyskelpoisuus. Vaihtoehdossa 4 korkomenojen vähennyskelpoisuus kiellettäisiin kokonaan. Vaihtoehdossa 5 yhdistettäisiin nimelliskorkojen vähennys yritysten uuden oman pääoman osalta (samoin kuin vaihtoehdossa 2) kymmenen vuoden ajaksi ja kaikilta yrityksiltä rajoitettaisiin verovähennyskelpoisuutta osittain.

Toimintavaihtoehdoissa 1, 2, 3 ja 5 esitetyissä kaikissa tapauksissa pk-yrityksiin⁸ sovellettaisiin korkeampia arvoja.

Näitä eri vaihtoehtoja verrattiin seuraaviin kriteereihin: a) verojärjestelmän muuttaminen neutraaliksi rahoituspäätösten suhteen, b) verojärjestelmän oikeudenmukaisuuden parantaminen, c) sisämarkkinoiden vääristymien vähentäminen ja d) kasvun ja investointien edistäminen EU:ssa. Vertailu osoitti, että vaihtoehtojen 1, 2, 3 ja 4 voidaan odottaa olevan jossain määrin tehokkaita joidenkin tämän aloitteen tavoitteiden saavuttamisessa. Vaihtoehto 5 on kuitenkin suositeltavin vaihtoehto, koska sillä tasavertaistetaan onnistuneesti vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelu, tasapainotetaan talousarviovaikutukset ja puututaan verojärjestelmän oikeudenmukaisuusnäkökohtiin. Sillä odotetaan olevan myönteinen vaikutus investointeihin ja bruttokansantuotteeseen sekä maltillinen vaikutus työllisyyteen.

Taloudelliset vaikutukset

Taloudellisten vaikutusten arvioimiseen käytetyn mallinnuksen teki Euroopan komission yhteinen tutkimuskeskus CORTAX-mallin perusteella.

Hyödyt

Parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla (vaihtoehto 5) odotetaan olevan myönteinen taloudellinen vaikutus. Tärkeimpänä välittömänä höytnä on, että tässä vaihtoehdossa suositetaan suurempia oman pääoman osuuksia ja vähennetään siten maksukyvyttömyysriskejä. Tämä vaihtoehto lisää pääomasijoituksia kaikkialla EU:ssa, joten sen odotetaan välillisesti edistävän

⁷ [Lisätään linkit tiivistelmään ja sääntelyntarkastelulautakunnan myönteiseen lausuntoon niiden julkaisemisen jälkeen.]

⁸ Pk-yritykset kuten ne on määritelty 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston tilinpäätösdirektiivin 2013/34/EU 3 artiklassa. Lisäksi pk-yrityksenä pidettävältä yritykseltä vaadittaisiin, että se ei kuulu konserniin, joka konsolidoidulla tasolla ylittää vähintään kaksi tilinpäätösdirektiivin 3 artiklan kolmesta raja-arvosta (työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä verovuoden aikana 250, nettoliikevaihto 40 miljoonaa euroa, taseen loppusumma 20 miljoonaa euroa).

innovatiivisen teknologian kehittämistä. Oma pääoma on erityisen tärkeää nopeasti kasvaville innovatiivisille yrityksille niiden toiminnan alkuvaiheessa sekä scale-up-yrityksille, jotka haluavat käydä kilpailua maailmanlaajuisesti. Vihreä ja digitaalinen siirtymä edellyttävät uusia ja innovatiivisia investointeja, jotka hyötyvät tästä toimenpiteestä. Pk-yritykset hyötyvät korkeammasta nimelliskorosta, ja niiden pääsy osakemarkkinoille helpottuu. Vaihtoehdolla odotetaan olevan myönteisiä vaikutuksia myös kilpailukykyyn, innovointiin, kasvuun ja työllisyyteen EU:ssa. Sillä korjataan myös sisämarkkinoiden hajanaisuutta poistamalla erilainen kohtelu oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevien erilaisten kansallisten vähennysten välillä määräämällä samat hallinnolliset säännöt kaikille EU:n jäsenvaltioille. Lisäksi se sisältää yhdenmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi EU:ssa.

Kustannukset

Valitun vaihtoehdon kustannukset aiheutuvat käytännössä yrityksille ja veroviranomaisille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten kasvusta. Yrityksille verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten odotetaan kasvavan rajoitetusti. Kaiken kaikkiaan kustannusten uskotaan jäävän suhteellisen vähäisiksi, koska vähennyksen saamiseen vaadittavat lisätiedot on suhteellisen helppo ilmoittaa. Myös veroviranomaisten kustannusten kasvun odotetaan olevan maltillista. Ehdotus ei lisää merkittävästi säännösten noudattamisesta yrityksille tai veroviranomaisille aiheutuvaa rasitetta.

Tärkeimmät tehdyt muutokset

Sääntelyntarkastelulautakunta antoi vaikutustenarvioinnista varauksia sisältävän myönteisen lausunnon. Erityisesti todettiin, että vaikutustenarvioinnissa olisi tuotava paremmin esiin, miten parhaaksi arvioidulla vaihtoehdolla saavutetaan tavoitteet parhaiten. Lisäksi sääntelyntarkastelulautakunta huomautti, että vaikutustenarvioinnissa olisi täsmennettävä, olisiko mahdollista käyttää muita kuin sääntelytoimenpiteitä, ja että eri sidosryhmien näkemykset olisi otettava paremmin huomioon sekä pääanalyysissä että liitteissä. Vaikutustenarvioinnin liitteessä I kerrotaan, miten sääntelyntarkastelulautakunnan varaukset otettiin huomioon. Vaikutustenarvioinnin useita osia tarkistettiin. Tarkistuksella haluttiin saada selvyys siitä, ettei mikään muu kuin sääntelyyn perustuva vaihtoehto olisi tehokas. Lisäksi vaikutustenarviointia laajennettiin, jotta pystyttiin ottamaan yksityiskohtaisesti huomioon oman pääoman ehtoihin sijoituksiin kohdistuvien odotettujen vaikutusten laajuus ja parhaaksi arvioidun vaihtoehdon vaikutus verotuloihin absoluuttisesti mitattuna. Vaikutustenarviointia parannettiin myös analysoimalla tarkemmin syitä, joiden vuoksi sekä omaa että vierasta pääomaa käyttävän vaihtoehdon katsottiin olevan tarkoituksenmukainen. Lopuksi useita vaikutustenarvioinnin pääosaan kuuluvia osioita tarkistettiin niin, että niihin lisättiin asiankuuluvilta sidosryhmiltä saatuja tietoja, jotka oli kerätty avoimella julkisella kuulemismenettelyllä.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ks. säädösehdotukseen liittyvä rahoitusselvitys.

5. LISÄTIEDOT

• Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt

Kun tämä ehdotus direktiiviksi on hyväksytty, se olisi saatettava osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä 31. joulukuuta 2023 mennessä, ja se tulee voimaan 1. tammikuuta 2024. Direktiivin täytäntöönpanon seuranta ja arviointia varten jäsenvaltioiden on

toimitettava komissiolle vuosittain asianmukaiset tiedot kultakin verovuodelta sekä luettelo tilastotiedoista. Nämä asiaankuuluvat tiedot määritellään direktiivin 7 artiklassa.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta joka viides vuosi, joka olisi laskettava alkaen [1. tammikuuta 2024]. Tämän ehdotuksen tulokset sisällytetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettavaan kertomukseen, joka annetaan [1. tammikuuta 2029] mennessä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Tämä ehdotus koskee kaikkia verovelvollisia, jotka ovat yhtiöverovelvollisia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusalan yrityksiä.

Siihen sisältyy kaksi erillistä toimenpidettä, joita sovelletaan itsenäisesti: 1) oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys ja 2) korkovähennyksen rajoitus. Rahoitusalan yritykset eivät kuulu näiden toimenpiteiden soveltamisalaan. Joihinkin rahoitusalan yrityksiin sovelletaan lakisääteisiä omaa pääomaa koskevia vaatimuksia, jotka estävät rahoitusrakenteiden liiallisen velkariippuvuuden. Lisäksi on epätodennäköistä, että ylimeneviin vieraan pääoman menoihin sovellettava tasoittava korkorajoituksen vähennys vaikuttaisi moniin niistä. Näin ollen, jos rahoitusalan yritykset sisällytettäisiin direktiivin soveltamisalaan, näiden toimenpiteiden taloudellinen rasite jakautuisi epätasaisesti muiden kuin rahoitusalan yritysten kustannuksella.

- **Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys**

Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys lasketaan kertomalla vähennyksen peruste asiaankuuluvalla nimelliskorolla.

Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys = vähennyksen peruste X nimelliskorkokanta (NIR)

Vähennyksen peruste on verovuoden lopun oman pääoman ja edellisen verovuoden lopun oman pääoman erotus, joka on oman pääoman vuotuinen lisäys.

Jos sellaisen verovelvollisen vähennyksen peruste, joka on jo hyötynyt oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevasta vähennyksestä tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti, on negatiivinen jollakin verokaudella (vähentynyt oma pääoma), vastaavasta määrästä tulee veronalainen kymmenen peräkkäisen verokauden ajan siihen oman nettopääoman kokonaislisäykseen asti, josta tällainen vähennys on tehty, ellei verovelvollinen esitä näyttöä siitä, että tämä johtuu verokauden aikana syntyneistä tappioista tai lakisääteisestä velvoitteesta.

Oman pääoman ehtoinen rahoitus määritellään direktiivin 2013/34/EU⁹ (tilinpäätösdirektiivi) perusteella, ja sillä tarkoitetaan maksetun pääoman, ylikurssirahaston, arvonkorotusrahaston ja muiden rahastojen¹⁰ sekä edellisten tilikausien tulosten summaa. Omalla nettopääomalla tarkoitetaan verovelvollisen omaa pääomaa, josta on vähennetty verovelvollisen

⁹ Tietyn tyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU liitteen III mukaisesti.

¹⁰ Muihin rahastoihin kuuluvat: 1. lakisääteiset rahastot, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään tällaisia rahastoja; 2. rahastot omia osakkeita tai osuuksia varten, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään tällaisia rahastoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2012/30/EU 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista; 3. yhtiöjärjestyksessä määrätyt rahastot; 4. muut rahastot, mukaan luettuna käyvän arvon rahasto.

etuhyteydessä olevien yritysten pääomaan olevan omistusyhteyden verotuksellinen arvo ja verovelvollisen omat osakkeet. Määritelmän tarkoituksena on estää vähennysten ketjutus omistusyhteyksien kautta.

Asiaankuuluva nimelliskorko määräytyy kahden tekijän perusteella, jotka ovat riskitön korkokanta ja riskipremio. Riskittömällä korkokannalla tarkoitetaan direktiivin 2009/138/EY¹¹ 77 e artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosäädöksissä säädettyä riskitöntä korkokantaa, jonka maturiteetti on kymmenen vuotta, jota haetussa vähennyksessä käytetään ja jota verovelvollisen valuuttaan sovelletaan. Riskipremioksi asetetaan 1 prosentti, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon sijoittajien todellisuudessa maksama riskipremio ja lieventää eriarvoisuutta. Pieniksi tai keskisuuriksi yrityksiksi katsottavien verovelvollisten riskipremioksi asetetaan 1,5 prosenttia, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon rahoituksen saamiseen liittyvä korkeampi riskipremio. Jäsenvaltioilla ei pitäisi olla harkintavaltaa sen suhteen, soveltavatko ne pk-yrityksiin tätä korkeampaa korkoa tai mitä korotuksia ne soveltavat pk-yrityksiin, jotta vältetään valikoivuusongelmat liittyen EU:n valtioneuvoston päätöksiin ja varmistetaan pk-yritysten tasapuoliset toimintaedellytykset niiden sijoittautumispaikasta riippumatta.

$$\text{NIR} = \text{riskitön korkokanta} + \text{riskipremio}$$

$$\text{Riskipremio} = 1 \% \text{ (tai } 1,5 \% \text{ pk-yritysten osalta)}$$

Nimelliskorkokanta on näin ollen yhtä suuri kuin valuuttakohtainen riskitön korkokanta korotettuna 1 prosentilla tai 1,5 prosentilla (NIR = riskitön korkokanta + 1 % tai pk-yritysten osalta NIR = riskitön korkokanta + 1,5 %). Tällä lähestymistavalla varmistetaan, että toimenpiteellä on vaikutusta ja että se on helppo toteuttaa eikä se vahingoita jäsenvaltioiden talousarvioita. Lisäksi siinä otetaan huomioon eri yritysten erilaiset olosuhteet. Valuuttakohtaisella korkokannalla varmistetaan paremmin oman ja vieraan pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelun tasapaino, koska se huomioi valuutariskin erikseen kunkin valuutan osalta ja heijastaa kunkin verovelvollisen yksilöllistä tilannetta.

Vähennys myönnetään kymmeneksi vuodeksi, jotta se vastaisi useimpien velkojen maturiteettia ja pitäisi samalla oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevasta vähennyksestä talousarvioon aiheutuvat kokonaiskustannukset kurissa. Tämä tarkoittaa sitä, että jos verovelvollisen oman pääoman lisäys täyttää tämän ehdotuksen mukaisen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen edellytykset, edellä esitetyllä tavalla laskettava asiaankuuluva vähennys voidaan tehdä sinä vuonna, jona se on syntynyt (TY) ja seuraavina peräkkäisinä yhdeksänä vuonna (TY+9). Jos myös seuraavana vuonna (TY+1) verovelvollisen oman pääoman uusi lisäys täyttää tämän ehdotuksen mukaisen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen edellytykset, myös kyseinen uusi oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys voidaan tehdä sinä verovuonna, jona se on syntynyt, ja sitä seuraavana yhdeksänä vuonna sen syntymisen jälkeen (vuoteen TY+10 asti).

Jos esimerkiksi yritys, jonka oma pääoma on 100, päättää vuonna t lisätä omaa pääomaansa 20:llä, sen veroperusteesta tehdään vuosittain vähennys kymmenen vuoden ajan (vuoteen t+9 asti), joka lasketaan kertomalla nimelliskorkokanta 20:llä eli asianomaisen valuutan riskitön korkokanta 20:llä ja johon lisätään 20 (20 kertaa riskipremio, joka on 1).

Vuosi	t	t-1
Yrityksen A oma pääoma	120	100

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (uudelleenlaadittu) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

Vähennyksen peruste = $120 - 100 = 20$

Vähennys = vähennyksen peruste X NIR = $20 \times \text{NIR}$

Vähennys voidaan tehdä 10 peräkkäisen vuoden ajan: t, t+1, t+2, ...t+9

Jos kyseessä on pieni tai keskisuuri yritys, vähennys lasketaan samalla tavalla. Erona on vain NIR, koska riskipremio on korkeampi (1,5 prosenttia 1 prosentin sijasta).

Verovilpin estämiseksi vähennysoikeus rajoitetaan enintään 30 prosenttiin verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia (EBITDA) kunakin verovuonna. Verovelvollinen voi siirtää ilman aikarajoitusta eteenpäin sen osan oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevasta vähennyksestä, jota ei voida vähentää verovuonna riittämättömän verotettavan tulon vuoksi. Lisäksi verovelvollinen voi enintään viiden vuoden ajan siirtää käyttämättä jäänyttä vähennystä, jos oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys ei ylitä edellä mainittua enimmäismäärää.

Tiukoilla väärinkäytösten vastaisilla toimilla varmistetaan, että oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen vähennyskelpoisuutta koskevia sääntöjä ei käytetä väärin tarkoituksiin. Väärinkäytösten vastaiset säännöt perustuvat käytäntösääntöryhmän vuonna 2019 hyväksymiin nimelliskorkojen vähennysjärjestelmiä koskeviin ohjeisiin, joissa käsitellään tunnettuja olemassa olevia järjestelmiä, kuten vähennysten ketjutusta konsernin sisällä.

Ensimmäisellä toimella vähennyksen perusteesta jätettäisiin pois oman pääoman lisäykset, jotka ovat peräisin i) konsernin sisäisistä lainoista, ii) omistusyhteyksien konsernin sisäisistä siirroista tai olemassa olevasta liiketoiminnasta ja iii) tietyin edellytyksin käteissuorituksista. Näin ollen esimerkiksi konsernin sisäisten lainojen osalta tällä toimella estettäisiin se, että jäsenvaltiossa A sijaitsevalle yritykselle A myönnettyä pääomasijoitusta käytettäisiin lainan myöntämiseen jäsenvaltiossa B sijaitsevalle etuyhteydessä olevalle yritykselle B. Tässä tapauksessa myös yritys B käyttäisi kyseisiä rahoja pääomasijoitukseen toiseen etuyhteydessä olevaan yritykseen C jäsenvaltiossa C. Tämä johtaisi moninkertaiseen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevaan vähennykseen, vaikka konsernitason olisi ollut vain yksi todellinen oman pääoman lisäys.

Toisella toimella asetetaan erityisehtoja luontoissuorituksista tai omaisuuseriin tehdyistä sijoituksista johtuvien oman pääoman lisäysten huomioon ottamiselle. Tarkoituksena on estää omaisuuserien yliarvostus tai ylellisyystavaroiden ostaminen vähennyksen perusteen korottamiseksi. Näin ollen esimerkiksi omaisuuserän arvo ja siihen liittyvät menot eivät saisi ylittää kohtuullisia ammatillisia tarpeita, ja mikä tahansa markkina-arvon ylittävä osa siirretyn omaisuuserän tai verovelvollisen kirjanpitoon merkityn omaisuuserän arvosta olisi vähennettävä vähennyksen perusteesta.

Kolmannella toimella puututaan vanhan pääoman luokitteluun uudeksi pääomaksi, jotta se katsottaisiin vähennyskelpoiseksi oman pääoman korotukseksi. Tällaista uudelleenluokittelua voidaan tehdä toiminnan alasajon ja startup-yritysten perustamisen avulla. Jos esimerkiksi olemassa oleva yritys, jolla on kertyneitä voittovaroja, ajetaan alas, emoyhtiön oma pääoma kasvaa kyseisten kertyneiden voittovarojen haltuunoton myötä. Jos myöhemmin perustetaan uusi tytäryritys, joka ei ole enää emoyrityksen omistuksessa, emoyrityksen aiemmin lisääntyneestä vähennyksen perusteesta ei vähennettäisi tytäryritykseen olevan omistusyhteyden arvoa.

- **Korkovähennyksen rajoitus**

Velkapuoolella oman pääoman ehtoisen rahoituksen nimelliskorkoa koskevaan vähennykseen liittyvä myös velkaan liittyvien korkojen verovähennyskelpoisuuden rajaaminen.

Oikeasuhteinen rajoitus rajoittaa korkojen vähennyskelpoisuuden 85 prosenttiin ylimenevistä vieraan pääoman menoista (eli maksetut korot miinus saadut korot). Näin voidaan puuttua vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun samanaikaisesti sekä oman että vieraan pääoman puolella. Tämä on tehokas keino, joka säilyttää jäsenvaltioiden julkisen talouden kestävyuden.

Koska koron vähennysoikeutta koskevia sääntöjä sovelletaan jo EU:ssa ATAD-direktiivin 4 artiklan nojalla, verovelvollinen soveltaa ensimmäiseksi tämän ehdotuksen 6 artiklan sääntöä ja laskee sen jälkeen sovellettavan vähennyksen ATAD-direktiivin 4 artiklan mukaisesti. Jos ATAD-säännön soveltamisen tuloksena on pienempi vähennyskelpoinen määrä, verovelvollisella on oikeus siirtää niiden välinen erotus eteenpäin tai taaksepäin ATAD-direktiivin 4 artiklan mukaisesti.

Jos esimerkiksi yrityksen A ylimenevät vieraan pääoman menot ovat 100, sen olisi

- (1) ensin sovellettava tämän direktiiviehdotuksen 6 artiklaa, jossa rajoitetaan vähennyskelpoisuus 85 prosenttiin 100:sta = 85, jolloin vähennyskelpoton määrä on 15;
- (2) sen jälkeen laskettava ATAD-direktiivin 4 artiklan nojalla vähennyskelpoinen määrä. Jos vähennyskelpoinen määrä on pienempi, esimerkiksi 80 (jolloin vähennyskelpoton määrä on suurempi, eli 20), ero vähennyskelpoisuudessa eli vähennyskelpoton lisämäärä ($85-80 = 5$) siirrettäisiin eteenpäin tai taaksepäin ATAD-direktiivin, sellaisena kuin se on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, 4 artiklan edellytysten mukaisesti.

Lopputuloksen yhtiön A osalta on, että vieraan pääoman korkomenoista 15 ($100-85$) on vähennyskelpotonta ja 5 ($85-80$) siirretään eteenpäin tai taaksepäin.

- **Seuranta ja raportointi**

Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain tiettyjä tietoja, jotta uusien sääntöjen täytäntöönpanoa ja vaikutuksia voidaan seurata. Komissio käyttää näitä tietoja muun muassa arvioidakseen direktiivin täytäntöönpanoa ja raportoidakseen siitä.

- **Säädösvallan siirto**

Komissiolla on valta muuttaa riskipreemion tasoa antamalla delegoituja säädöksiä. Komissio voi käyttää tätä valtaa vain erityisolosuhteissa eli silloin, kun inflaatio ja/tai talouskasvu edellyttävät riskipreemion korottamista tai alentamista ja edellyttäen, että asiaa koskevissa tiedoissa, kertomuksissa ja tilastoissa (myös jäsenvaltioiden toimittamissa) todetaan, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten velkojen rahoitusehtojen EU:n keskiarvo on yli kaksinkertaistunut tai puolittunut riskipreemion viimeisimmän määrittämisen jälkeen. Tällaisissa tapauksissa on olennaisen tärkeää, että sovellettavia korkoja voidaan muuttaa nopeasti ja sujuvasti todellisia markkinaolosuhteita vastaaviksi ilman täysimittaista lainsäädäntömenettelyä. Tätä komission toimivaltaa on kuitenkin rajoitettu asianmukaisesti, ja se voidaan peruuttaa.

- **Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

Jäsenvaltiot, joilla on omia sääntöjä oman pääoman lisäystä koskevasta vähennyksestä, voivat lykätä tämän direktiivin säännösten soveltamista niin kauan kuin kansallisissa säännöissä jo vahvistetut oikeudet ovat voimassa. Verovelvolliset, jotka hyötyvät [1. tammikuuta 2024] oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevasta vähennyksestä kansallisen lainsäädäntönsä nojalla (Belgiassa, Kyproksella, Italiassa, Maltalla, Puolassa ja Portugalissa), voivat jatkaa kyseisen vähennyksen soveltamista kansallisen lainsäädännön nojalla enintään kymmenen vuoden ajan eikä missään tapauksessa pidempään kuin se on sallittu kansallisessa

lainsäädännössä. Muissa tapauksissa tämän direktiivin sääntöjä sovelletaan niiden soveltamispäivästä alkaen kaikkiin muihin verovelvollisiin kaikissa jäsenvaltioissa.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavaa vähennystä ja korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista yhteisöverotuksessa koskevien sääntöjen vahvistamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹³,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionin yhtenä tärkeänä poliittisena tavoitteena on edistää oikeudenmukaista ja kestävästä liiketoimintaympäristöstä muun muassa sellaisilla kohdennetuilla verotoimenpiteillä, joilla kannustetaan investointeihin ja kasvuun. Jotta voitaisiin tukea kestävästä ja pitkäaikaista yritysrahoitusta, verojärjestelmällä olisi vähennettävä mahdollisimman paljon liiketoimintapäätösten tahatonta vääristymistä, kuten velanoton suosimista oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannuksella. Vaikka komission Pääomamarkkinaunioni 2020 -toimintasuunnitelmaan¹⁴ sisältyy jo merkittäviä toimia tällaisen rahoituksen tukemiseksi, kuten toimi 4 ”Yhteisösijoittajien kannustaminen pitkäaikaiseen ja oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen”, näitä toimia olisi tehostettava toteuttamalla kohdennettuja verotoimenpiteitä. Tällaisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon julkisen talouden kestävyteen liittyvät näkökohdat.
- (2) Jäsenvaltioiden verojärjestelmät antavat verovelvollisille mahdollisuuden vähentää velkarahoituksen korot ja pienentää siten yhteisöverovelvollisuutta, kun taas oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen liittyvät kustannukset eivät useimmissa jäsenvaltioissa ole vähennyskelpoisia. Vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen epäsymmetrinen verokohtelu johtaa unionissa velan suosimiseen sijoituspäätöksissä. Vaikka joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetäänkin oman pääoman

¹² EUVL C --, --, s. --. Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

¹³ EUVL C --, --, s. --. Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

¹⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Pääomamarkkinaunioni ihmisille ja yrityksille – uusi toimintasuunnitelma” (COM(2020) 590 final) (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0015.02/DOC_1&format=PDF)

ehtoista rahoitusta koskevasta verovähennyksestä, näihin kansallisiin toimenpiteisiin liittyvän politiikan suunnittelussa on huomattavia eroja.

- (3) Jotta voidaan poistaa verotukseen liittyvät vääristymät, joita mahdollisesti esiintyy jäsenvaltioiden välillä, on tarpeen vahvistaa yhteinen sääntökehys, jolla puututaan unionissa esiintyvään vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun koordinoitulla tavalla. Säännöillä olisi varmistettava, että oman ja vieraan pääoman ehtoinen rahoitus saavat samanlaisen verokohtelun kaikkialla sisämarkkinoilla. Samalla olisi varmistettava, että unionin yhteinen lainsäädäntökehys on jäsenvaltioiden talousarvioiden kannalta kestävä myös lyhyellä aikavälillä. Sen vuoksi kehykseen olisi sisällyttävä sääntöjä, jotka koskevat oman pääoman ehtoisen rahoitukseen liittyvien kustannusten verovähennyskelpoisuutta, sekä sääntöjä, joilla rajoitetaan vieraan pääoman ehtoisen rahoitukseen liittyvien kustannusten verovähennyskelpoisuutta.
- (4) Yksinkertaisen ja kattavan lainsäädäntökehysten varmistamiseksi yhteistä sääntökehystä olisi sovellettava unionissa kaikkiin yrityksiin, jotka ovat yhteisöverovelvollisia jossakin jäsenvaltiossa. Rahoitusalan yrityksillä on kuitenkin erityispiirteitä, minkä vuoksi ne edellyttävät erityiskohtelua. Jos vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavia sääntöjä sovellettaisiin rahoitusalan yrityksiin, toimenpiteistä aiheutuva taloudellinen rasitus jakautuisi epätasaisesti rahoitusalan ulkopuolisten yritysten kannalta epäedullisella tavalla. Sen vuoksi rahoitusalan yritykset olisi jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (5) Vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelun tasavertaistamiseksi olisi harkittava vähennystä, jotta verovelvollisen oman pääoman lisäykset verokaudelta toiselle voidaan tietyillä edellytyksillä vähentää verovelvollisen veropohjasta. Vähennys olisi laskettava kertomalla oman pääoman lisäys nimelliskorkokannalla, joka perustuu direktiivin 2009/138/EY 77 e artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädettyyn riskittömään korkokantaan. Tällaiset riskittömät korkokannat kuuluvat jo EU:n lainsäädäntöön, ja niitä on sovellettu käytännössä ja tehokkaasti sellaisinaan. Kaikki vähennyksen osat, joita ei voida vähentää verokaudella riittämättömän verotettavan tulon vuoksi, voidaan siirtää eteenpäin. Ottaen huomioon, että pääomamarkkinoille pääsy aiheuttaa pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset) erityisiä haasteita, olisi harkittava suuremman oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen myöntämistä verovelvollisille, jotka ovat pk-yrityksiä. Jotta oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen myöntäminen olisi julkisen talouden kannalta kestävää lyhyellä aikavälillä, se olisi rajattava ajallisesti. Järjestelmän suojaamiseksi väärinkäytöksiltä on tarpeen jättää verovelvollisen omien osakkeiden ja verovelvollisen etuyhteydessä oleviin yrityksiin olevan omistusyhteyden verotuksellinen arvo oman pääoman muutoksia koskevan laskennan ulkopuolelle. Vastaavasti on tarpeen säätää siitä, miten verovelvollisen oman pääoman pienenemistä yhdeltä verokaudelta seuraavalle verokaudelle verotetaan, jotta voidaan estää oman pääoman lisäyksen väärinkäyttö. Tällainen sääntö kannustaisi myös säilyttämään pääoman tietyllä tasolla. Sääntöä sovellettaisiin siten, että jos sellaisen verovelvollisen oma pääoma pienenee, joka on saanut tehdä oman pääoman lisäystä koskevan vähennyksen, määrä, joka lasketaan samalla tavoin kuin tämä vähennys, tulee veronalaiseksi 10 verokauden ajaksi, jollei verovelvollinen esitä näyttöä siitä, että oman pääoman pieneneminen johtuu yksinomaan verokauden aikana syntyneistä tappioista tai lakisääteisestä velvoitteesta.

- (6) Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen väärinkäytön estämiseksi on tarpeen vahvistaa erityiset veronkierron vastaiset säännöt. Tällaisten sääntöjen olisi erityisesti kohdistuttava järjestelmiin, jotka on otettu käyttöön niiden edellytysten kiertämiseksi, joiden täytyessä oman pääoman lisäykseen voidaan soveltaa tämän direktiivin mukaista vähennystä, esimerkiksi siirtämällä omistusyhteyksiä etuyhteydessä oleviin yrityksiin konsernin sisällä. Lisäksi sääntöjen olisi kohdistuttava järjestelmiin, jotka on otettu käyttöön vähennysten hakemiseksi silloin, kun oma pääoma ei ole lisääntynyt konsernitason tasolla. Näihin tarkoituksiin voitaisiin käyttää esimerkiksi konsernin sisäistä velkarahoitusta tai käteissuorituksia. Erityisillä veronkierron vastaisilla säännöillä olisi estettävä järjestelmien ottaminen käyttöön siinä tarkoituksessa, että oman pääoman lisäyksen ja sitä vastaavan vähennyksen voidaan väittää olevan suurempia kuin ne todellisuudessa ovat esimerkiksi lisäämällä lainarahoituksen saatavia tai yliarvostamalla omaisuuseriä. Lisäksi neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164¹⁵ 6 artiklassa olevaa yleistä veronkierron vastaista sääntöä sovelletaan väärinkäytöksiin, jotka eivät kuulu tämän direktiivin mukaisen erityisen veronkierron vastaisen kehyksen soveltamisalaan.
- (7) Jotta vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen eriarvoiseen verokohteluun voidaan puuttua tehokkaasti unionin julkisen talouden kannalta kestäväällä tavalla, oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevaan vähennykseen olisi liitettävä velkarahoitukseen liittyvien kustannusten verovähennyskelpoisuutta koskeva rajoitus. Koron vähennysoikeutta rajoittavalla säännöllä olisi sen vuoksi rajoitettava ylimenevien vieraan pääoman menojen vähennyskelpoisuutta, ja sitä olisi sovellettava vähennyksestä riippumatta. Koska tällaisella säännöllä ja direktiivin (EU) 2016/1164 4 artiklan mukaisella voimassa olevalla veronkierron vastaisella säännöllä, jolla rajoitetaan koron vähennysoikeutta, on erilaiset tavoitteet, molemmat säännöt olisi säilytettävä. Verovelvollisten olisi ensin laskettava ylimenevien vieraan pääoman menojen vähennyskelpoisuus tämän direktiivin mukaisesti ja sen jälkeen veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin, jäljempänä 'ATAD', mukaisesti. Jos jälkimmäisestä seuraa pienempi vähennyskelpoisten ylimenevien vieraan pääoman menojen määrä, verovelvollisen olisi vähennettävä tämä pienempi määrä ja siirrettävä näiden kahden määrän välinen erotus eteenpäin tai taaksepäin ATADin 4 artiklan mukaisesti.
- (8) Koska unionin sääntöjen täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta kussakin jäsenvaltiossa ovat ratkaisevan tärkeitä jäsenvaltioiden veropohjien turvaamisen ja tapauksen mukaan unionin sääntöjen asianmukaisen uudelleentarkastelun kannalta, komission olisi seurattava tällaista täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi säännöllisesti toimitettava komissiolle täsmälliset tiedot sellaisten kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta niiden alueella, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (9) Tämän direktiivin tuloksellisuuden arvioimiseksi komission olisi laadittava ja julkaistava arviointikertomus jäsenvaltioiden toimittamien ja saatavilla olevien muiden tietojen perusteella.
- (10) Jotta tämän direktiivin tiettyjä muita kuin keskeisiä osia voitaisiin muuttaa sujuvasti ja nopeasti ottaen huomioon meneillään oleva kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta

¹⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, jotta se voi muuttaa tätä direktiiviä oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen laskentaan sisältyvän riskipreemion tason muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹⁶ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, neuvostolle olisi toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja neuvoston asiantuntijoille olisi järjestelmällisesti annettava oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (11) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sisämarkkinoilla olisi tarjottava tasapuolisia kannustimia yritysten sijoittautumista ja yrittäjyyttä varten. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei pitäisi ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat oman pääoman ehtoisen rahoituksen lisäyksiä koskevan vähennyksen tekemistä yhteisöverotuksessa ja ylimenevien vieraan pääoman menojen verovähennyskelpoisuuden rajoittamista.

2 artikla

Sovelletamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan verovelvollisiin, jotka ovat yhteisöverovelvollisia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, mukaan lukien sellaisten yhteisöjen yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa olevat kiinteät toimipaikat, joiden verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa.

Tätä direktiiviä ei kuitenkaan sovelleta seuraaviin rahoitusalan yrityksiin:

- a) 'luottolaitos', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013¹⁷ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa;
- b) 'sijoituspalveluyritys', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU¹⁸ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa;

¹⁶ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- c) 'vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU¹⁹ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 345/2013²⁰ määritelty eurooppalaisen riskipääomarahaston hoitaja, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 346/2013²¹ määritelty eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitaja ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/760²² määritelty eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja;
- d) 'siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (yhteissijoitusyritys) rahastoyhtiö', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY²³ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa;
- e) 'vakuutusyritys', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY²⁴ 13 artiklan 1 alakohdassa;
- f) 'jälleenvakuutusyritys', sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 alakohdassa;
- g) 'ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341²⁵ 6 artiklan 1 alakohdassa;
- h) eläkelaitokset, jotka hallinnoivat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004²⁶ soveltamisalaan kuuluvia eläkejärjestelmiä, sekä kaikki oikeushenkilöt, jotka on perustettu tällaisiin järjestelmiin sijoittamista varten;
- i) 'vaihtoehtoinen sijoitusrahasto', sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, jota hoitaa direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, sellaisena kuin se määritellään direktiivin

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 98).

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, jota valvotaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

- j) direktiivin 2009/65/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset;
- k) 'keskusvastapuoli', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012²⁷ 2 artiklan 1 alakohdassa;
- l) 'arvopaperikeskus', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014²⁸ 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa;
- m) erillisyhtiö, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2009/138/EY 211 artiklan mukaisesti;
- n) 'arvopaperistamista varten perustettu erillisyhtiö', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/2402²⁹ 2 artiklan 2 alakohdassa;
- o) 'vakuutushallintayhtiö', sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, tai 'rahoitusalan sekaholdingyhtiö', sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan h alakohdassa, joka kuuluu vakuutusyrittäjäryhmään, jota valvotaan ryhmätasolla kyseisen direktiivin 213 artiklan nojalla ja jota ei ole vapautettu ryhmävalvonnasta direktiivin 2009/138/EY 214 artiklan 2 kohdan nojalla;
- p) 'maksulaitos', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366³⁰ 4 artiklan 4 alakohdassa;
- q) 'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitos', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY³¹ 2 artiklan 1 alakohdassa;
- r) 'joukkorahoituspalvelun tarjoaja', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2020/1503³² 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa;

---

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapaperirekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- s) 'kryptovarapalvelun tarjoaja', sellaisena kuin se määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) .../...³³ 3 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa.

3 artikla **Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'etuyhteydessä olevalla yrityksellä' henkilöä, joka liittyy toiseen henkilöön millä tahansa seuraavista tavoista:
- a) henkilö osallistuu toisen henkilön johtamiseen olemalla asemassa, jossa voi käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa tähän toiseen henkilöön;
  - b) henkilö osallistuu toiseen henkilöön olevaan määräysvaltaan hallitsemalla yli 25:tä prosenttia äänioikeuksista;
  - c) henkilö osallistuu toisen henkilön pääomaan omistusoikeudella, joka suoraan tai välillisesti ylittää 25 prosenttia merkitystä pääomasta;
  - d) henkilöllä on oikeus vähintään 25 prosenttiin toisen henkilön voitoista.

Jos useampi kuin yksi henkilö osallistuu saman 1 kohdassa tarkoitetun henkilön johtamiseen, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikkien kyseisten henkilöiden katsotaan olevan etuyhteydessä olevia yrityksiä.

Jos samat henkilöt osallistuvat useamman kuin yhden 1 kohdassa tarkoitetun henkilön johtamiseen, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikkien kyseisten henkilöiden katsotaan olevan etuyhteydessä olevia yrityksiä.

Tätä määritelmää sovellettaessa 'henkilöllä' tarkoitetaan sekä oikeushenkilöitä että luonnollisia henkilöitä. Henkilöllä, joka toimii yhdessä toisen henkilön kanssa jonkin yhteisön äänioikeuksien tai pääomaomistuksen suhteen, katsotaan olevan omistusyhteys kaikkiin tämän toisen henkilön hallitsemiin äänioikeuksiin tai koko sen pääomaomistukseen kyseisessä yhteisössä.

Välillisessä osallistumisessa 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen perusteiden täyttyminen määritetään kertomalla osallistumisen osuudet omistusketjussa. Henkilöllä, jolla on yli 50 prosenttia äänioikeuksista, on katsottava olevan 100 prosenttia äänioikeuksista.

Henkilön puolisoa ja suoraan alenevassa polvessa olevia sukulaisia kohdellaan yhdessä kyseisen henkilön kanssa yhtenä henkilönä.

Tämän kohdan mukaiseen etuyhteydessä olevaan yritykseen kuuluvat myös kaikki toiminnot, joiden seurauksena henkilöstä tulee etuyhteydessä oleva yritys;

- 2) 'verokaudella' kalenterivuotta tai muuta verotuksellisesti tarkoituksenmukaista ajanjaksoa;

---

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1503, annettu 7 päivänä lokakuuta 2020, yrityksille suunnatun joukkorahoituspalvelun eurooppalaisista tarjoajista sekä asetuksen (EU) 2017/1129 ja direktiivin (EU) 2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 347, 20.10.2020, s. 1).

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus kryptovarojen markkinoista ja direktiivin (EU) 2019/19371 muuttamisesta (EUVL L...) (EUVL: tekstiin lisätään asiakirjassa 2020/0265/COD olevan asetuksen numero, ja alaviitteeksi lisätään kyseisen direktiivin numero, päivämäärä ja EUVL-julkaisuviite).

- 3) 'konsernilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU³⁴ 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyä konsernia;
- 4) 'omistusyhteydellä' direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä omistusyhteyttä;
- 5) 'pk-yrityksillä' kaikkia yrityksiä, jotka eivät ylitä direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 3 kohdassa keskisuurille yrityksille säädettyä raja-arvoa;
- 6) 'omalla pääomalla' verovelvollisen maksetun pääoman, ylikurssirahastojen, arvonkorotusrahastojen, muiden rahastojen ja edellisten tilikausien tulosten summaa tiettyinä verokautena;
- 7) 'omalla nettopääomalla' verovelvollisen omaa pääomaa, josta on vähennetty verovelvollisen etuyhteydessä olevien yritysten pääomaan olevan omistusyhteyden verotuksellinen arvo ja verovelvollisen omat osakkeet;
- 8) 'rahastoilla' mitä tahansa seuraavista:
  - 1) lakisääteinen rahasto, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään tällaisia rahastoja;
  - 2) rahasto omia osakkeita tai osuuksia varten, jos kansallisessa lainsäädännössä edellytetään tällaista rahastoa, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2012/30/EY 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista;
  - 3) yhtiöjärjestyksessä määrätyt rahastot;
  - 4) muut rahastot, mukaan lukien käyvän arvon rahasto.

II LUKU

OMAN PÄÄOMAN EHTOISTA RAHOITUSTA KOSKEVA VÄHENNYS JA KORKOVÄHENNYKSET

4 artikla

Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys

1. Oman pääoman ehtoinen rahoitus on voitava vähentää yhteisöverotuksessa verovelvollisen veropohjasta 10 peräkkäisen verokauden ajan, mutta vähentäminen on rajoitettava enintään 30 prosenttiin verovelvollisen tuloksesta ennen korkoja, veroja, poistoja ja kuoletuksia, jäljempänä 'EBITDA'.

Jos ensimmäisen alakohdan mukainen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys on jonakin verokautena suurempi kuin verovelvollisen verotettava nettotulo, jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvollinen voi ilman aikarajoitusta siirtää oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen ylijäämän seuraaville kausille.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvolliset voivat siirtää enintään viideksi verokaudeksi sen osan oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevasta vähennyksestä, joka ylittää verokaudella 30 prosenttia EBITDAsta.

---

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/EY ja 83/349/EY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

2. Jollei 5 artiklasta muuta johdu, oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen peruste on verokauden päättyessä olevan oman nettopääoman ja edellisen verokauden päättyessä olleen oman nettopääoman välinen erotus.

Oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennyksen on oltava yhtä suuri kuin vähennyksen peruste kerrottuna asiaankuuluvan valuutan 10 vuoden riskittömällä korkokannalla ja korotettuna 1 prosentin riskipreemiolla tai, jos verovelvollinen on pk-yritys, 1,5 prosentin riskipreemiolla.

Tämän kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi asiaankuuluvan valuutan 10 vuoden riskitön korkokanta on direktiivin 2009/138/EY 77 e artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetty riskitön korkokanta, jonka maturiteetti on 10 vuotta, asiaankuuluvaa verokautta edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta.

3. Jos oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen tekemisen jälkeen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen peruste on jollakin verokaudella negatiivinen, oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevaa negatiivista vähennystä vastaavasta määrästä tulee veronalainen 10 peräkkäisen verokauden ajan siihen oman nettopääoman kokonaislisäykseen asti, josta tällainen vähennys on tehty tämän direktiivin nojalla, ellei verovelvollinen esitä riittäviä todisteita siitä, että tämä johtuu verokauden aikana syntyneistä kirjanpidollisista tappioista tai lakisääteisestä pääoman vähentämisvelvoitteesta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 9 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa muuttamalla riskipreemion tasoa, jos toinen seuraavista kahdesta edellytyksestä täyttyy:

a) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 10 vuoden riskitön korkokanta vaihtelee yli kaksi prosenttiyksikköä vähintään kolmen unionin valuutan osalta verrattuna verokauteen, jona viimeisintä riskipreemion muuttamista koskevaa delegoitua säädöstä tai, jos tällaista delegoitua säädöstä ei ole, tätä direktiiviä on alettu soveltaa;

b) EU:n alueen bruttokansantuotteen kasvu on nolla tai negatiivinen vähintään kahtena peräkkäisenä vuosineljänneksenä;

ja

c) muun muassa jäsenvaltioiden toimittamissa asiaankuuluvissa tiedoissa, kertomuksissa ja tilastoissa todetaan, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien verovelvollisten velkojen rahoitusehtojen EU:n keskiarvo on yli kaksinkertaistunut tai puolittunut 2 kohdassa vahvistetun riskipreemion viimeisimmän määrittämisen jälkeen.

Riskipreemion korotuksen tai alennuksen prosenttiosuudessa on otettava huomioon ensimmäisen alakohdan c alakohdassa mainitut rahoitusehtojen muutokset, lukuun ottamatta direktiivin 2009/138/EY 77 e artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja EU:n riskittömän korkokannan muutoksia, eikä se saa missään tapauksessa olla suurempi kuin ensimmäisen alakohdan c alakohdassa mainittujen rahoitusehtojen korotuksen tai alennuksen prosenttinen osuus.

5 artikla

Yleinen veronkierron vastainen säännöstö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen perusteeseen ei sisälly lisäyksiä, jotka johtuvat seuraavista:
  - a) lainojen myöntäminen etuyhteydessä olevien yritysten välillä;
  - b) etuyhteydessä olevien yritysten välinen omistusyhteyksien tai jatkuvan liiketoiminnan siirto;
  - c) käteissuoritus henkilöltä, jonka verotuksellinen kotipaikka sijaitsee lainkäyttöalueella, joka ei vaihda tietoja sen jäsenvaltion kanssa, jossa verovelvollinen haluaa tehdä oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos verovelvollinen antaa riittävät todisteet siitä, että kyseinen liiketoimi on toteutettu pätevistä kaupallisista syistä eikä johda siihen, että määriteltä oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys tehtäisiin kahteen kertaan.

2. Jos oman pääoman lisäys johtuu luontoissuorituksesta tai omaisuuserään tehdystä sijoituksesta, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että omaisuuserän arvo otetaan huomioon vähennyksen perusteen laskennassa vain, jos omaisuuserä on tarpeen verovelvollisen tuloja tuottavan toiminnan suorittamiseksi.

Jos omaisuuserä koostuu osakkeista, se on otettava huomioon sen kirjanpitoarvon mukaisesti.

Jos omaisuuserä ei koostu osakkeista, se on otettava huomioon sen markkina-arvon mukaisesti, ellei hyväksytty ulkopuolinen tilintarkastaja ole antanut eri arvoa.

3. Jos oman pääoman lisäys on seurausta konsernin uudelleenjärjestelystä, tällainen lisäys otetaan huomioon laskettaessa verovelvollisen oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen perustetta 4 artiklan mukaisesti vain siinä määrin kuin se ei johda siihen, että konsernissa jo ennen uudelleenjärjestelyä ollut pääoma (tai osa siitä) muunnetaan uudeksi omaksi pääomaksi.

6 artikla

Korkovähennyksen rajoitus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvollinen voi yhteisöverotuksessa vähentää veropohjastaan neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164³⁵ 1 artiklan 2 alakohdassa määritellyt ylimenevät vieraan pääoman menot, mutta vähentäminen on rajoitettava määrään (a), joka vastaa 85:tä prosenttia tällaisista verokauden aikana aiheutuneista menoista. Jos tämä määrä on suurempi kuin direktiivin (EU) 2016/1164 4 artiklan mukaisesti määritetty määrä (b), jäsenvaltioiden on varmistettava, että verovelvollisella on oikeus vähentää verokaudella ainoastaan

---

³⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

pienempi näistä kahdesta määrästä. Määrien (a) ja (b) välinen erotus on siirrettävä eteen- tai taaksepäin direktiivin (EU) 2016/1164 4 artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan ylimeneviin vieraan pääoman menoihin, jotka ovat aiheutuneet [*julkaisutoimisto lisää tämän direktiivin voimaantulopäivän*] alkaen.

III LUKU

SEURANTA JA RAPORTOINTI

7 artikla

Seuranta

Jokaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa kunkin verokauden päättymisestä seuraavat verokautta koskevat tiedot:

- a) sellaisten verovelvollisten lukumäärä, joille on myönnetty oman pääoman ehtoista rahoitusta koskeva vähennys verokaudella, ja niiden prosenttinen osuus tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien verovelvollisten kokonaismäärästä;
- b) sellaisten pk-yritysten lukumäärä, joille on myönnetty vähennys verokaudella, ja niiden prosenttinen osuus tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien pk-yritysten kokonaismäärästä, sekä sellaisten pk-yritysten lukumäärä, joille on myönnetty vähennys ja jotka kuuluvat direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin suuriin konserneihin;
- c) oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevan vähennyksen vuoksi aiheutuneiden menojen tai verotulomenetysten kokonaismäärä verrattuna jäsenvaltion kansalliseen bruttokansantuotteeseen;
- d) ylimenevien vieraan pääoman menojen kokonaismäärä;
- e) vähennyskelvottomien ylimenevien vieraan pääoman menojen kokonaismäärä;
- f) sellaisten verovelvollisten lukumäärä, joihin on tämän direktiivin nojalla sovellettu yleisiä veronkierron vastaisia toimenpiteitä verokaudella, mukaan lukien asiaankuuluvat verovaikutukset ja sovelletut seuraamukset;
- g) tiedot direktiivin 2013/34/EU liitteessä III olevassa A ja C osassa tarkoitetun velkaantumisasteen kehityksestä jäsenvaltiossa.

8 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.
2. Komissio ottaa kyseistä kertomusta laatiessaan huomioon jäsenvaltioiden sille 7 artiklan nojalla tiedoksi antamat tiedot.
3. Komissio julkaisee kertomuksen verkkosivustollaan.

IV LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle [julkaisutoimisto lisää tämän direktiivin voimaantulopäivän] alkaen määräämättömäksi ajaksi 4 ja 5 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.
6. Edellä olevan 4 artiklan 5 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

10 artikla

Euroopan parlamentille ilmoittaminen

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta, niiden mahdollisesta vastustamisesta tai siitä, että neuvosto on kumonnut säädösvallan siirron.

11 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2023]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [1 päivästä tammikuuta 2024].
Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltiot voivat lykätä tämän direktiivin säännösten soveltamista verovelvollisiin, joilla on [1 päivänä tammikuuta 2024] kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tehdä oman pääoman ehtoista rahoitusta koskevia vähennyksiä, enintään kymmenen

vuoden ajan ja joka tapauksessa enintään niin kauan kuin tämä etuus on kansallisen lainsäädännön mukaan voimassa.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja